

[Erling Olsen]

Det nuværende system for uddannelsesstøtte er kørt fast. Tre problemer er særlig alvorlige. Ret alvorligt er det, at uddannelsesstøttens administration er meget indviklet og temmelig bureaukratisk. Det problem lapper dette lovforslag noget på, det skal indrømmes, men systemet er stadig meget tungt.

Mere alvorligt er det, at de beløb, som de uddannelsessøgende har til rådighed, er for små til, at man kan leve af dem. Dette problem gør forslaget ikke noget ved i 1986, ikke før vi når frem til den 1. august 1987, og ikke for de studerende, hvis forældres indkomst ligger under de nuværende indkomstgrænser. Kun de, hvis forældre har et højere indkomstniveau end disse grænser, får glæde af, at man sænker forældreindtægtsafhængighedsgrænsen fra de 22 til 20 år.

I det hele taget må det siges at være noget utilfredsstillende, at der ikke sker noget, før hele to landsmøder efter det landsmøde i venstre, hvor undervisningsministeren med stor kraft forkyndte, at nu havde han en glædelig meddelelse. Men det har altså trukket meget længe ud og er ikke noget, som nu og her hjælper dem, der studerer i 1986, men først hjælper dem, der begynder den 1. august 1987.

Det allerålvorligste problem, når vi taler om uddannelsesstøtten, er imidlertid de mennesker, som har en stor studiegæld, de, som er ved at lide rentedøden, og som plages af afdrag. De har brug for en virkelig effektiv gældssanering. Vi har set en del artikler om det i de seneste dage. Vi har set, at der er dannet en organisation af forældre til gældstyngede studielånsmodtagere, og vi ved, at det er et kæmpestort problem.

Dette problem gøres der overhovedet ikke noget ved i ministerens forslag. Jo, der siges, at studielånene skal ydes til en favørrente, men der siges ikke, hvad en favørrente er, og de udspil, som vi anede omkring nogle spørgsmål forleden om rentens højde, var ikke særlig opmuntrende, og det var ikke særlig opmuntrende for de 30.000 lån, som Hypotekbanken har overtaget. Der er der ikke tale om favørrente, dér lader ministeren Hypotekbanken føre sag ved højesteret om retten til fortsat at kræve 17 pct. i rente, fordi der tidligere er indgået aftale herom. Det var noget, der kunne løses ved en simpel regeringsbeslutning om, at nu nedsatte man Hypotekbankrenten til det, man i øvrigt kal-

der favørrente, men det gør man altså ikke, og her vil jeg gerne have lov til at drage en sammenligning mellem det forslag, der nu foreligger fra ministeren, og så det forslag, der foreligger fra socialdemokratiet.

Det vigtigste i socialdemokratiets forslag er nok ikke bare dette, at man får 10 pct. mere i disponibel indkomst efter skat for de uddannelsessøgende, men det er nok så meget, at der her er en effektiv gældssanering. Her får man altså mulighed for at ombytte sin bankkredit med en såkaldt humankredit, hvor der ikke er nogen rentetilskrivning, man får kun en lønafkortnings- eller - om man vil - tilbagebetalingspligt, i det omfang man har en indkomst, der ligger over de maksimale dagpenge. Den lønafkortning eller skattebetaling eller tilbagebetaling, der sker, holdes uden for den skattepligtige indkomst, og der sættes en 10 års overgrænse for, hvor længe man skal være underkastet lønafkortning. Man er et frit menneske efter 10 års forløb maksimalt, og heri ligger så, at i socialdemokratiets forslag er der en effektiv gældssanering, det er der ikke i ministerens forslag, og det råb, der lyder fra omverdenen til ministeren vedrørende uddannelsesstøtten, er: »Gældssanering nul«. Dertil har ministeren kun vendt det døde øre.

Connie Hedegaard (KF):

Efter nu adskillige gange at have drøftet de studerendes dårlige økonomiske forhold, uden at det i øvrigt har kunnet lede til noget mere konkret, er det naturligvis en stor glæde, at der nu fra undervisningsministerens side foreligger et forslag til første etape af en uddannelsesstøttereform.

Samtidig er det en reform, der indeholder nogle principper, som vi fra konservativ side er helt enige i - i modsætning f.eks. til det forslag, vi lige har hørt om fra hr. Erling Olsen, socialdemokratiets forslag.

Først og fremmest er vi naturligvis glade for, at forældreafhængighedsgrænsen nu endelig foreslås nedsat. Det er jo urimeligt, at voksne, selvstændige og af forældre økonomisk uafhængige studerende skal bede om deres forældres underskrift for at kunne søge om uddannelsesstøtte og så oven i købet skal krydse fingre for, at forældrenes samlede indtægt ikke kommer til at betyde, at den studerende kan skyde en hvid pil efter sti-